

Dzungle Thajska (cast 3.)

PoslednÁj Äºprava Tuesday, 26 February 2008

Sedeli sme na skutriku a frcali po ceste lemujucej cele pobrezie ostrova, neustale prechadzajuc pomedzi domceky, clovek sa citil, ze este ani z jednej osady nevysiela a uz do druhej vchadza. Vtom sa z nicoho nic pred nami vynorilo Tesco. Netusili sme, ze vyse desattisic kilometrov od domova, na ostrove tak daleko od ostatnej pevininy, najdeme take celkom normalne Tesco.

Zaparkovali sme, pobrali sme sa na prieskum miestnych cien. Dopolnil sme nemali prilisny prehľad o tom, co vlastne kolko stoji, stravovali sme sa viac menej tym, co bolo v ponuke restauracie uprostred arealu chatiek, kde sme byvali. Ved co uz, ked vyborne hlavne jedlo s flaskou koly vyjde v prepocte na asi 50 korun? Bolo nam vsak jasne, ze v hypermarkete sa ceny budu pohybovat omnoho nizsie. A pravda, clovek by si napchal hned plny batoh blbsti, no ale naco to potom cely cas so sebou vlasti? A predsa, ceny na ostrove nemozu byt tak uzasne ako ceny v Bangkoku.

Nechali sme vecsie nakupy na neskor, no predsa sme ananasu za 12 korun neodolali. Velikansky, stavnaty, chutny, mmmmm... a za taku smiesnu cenu? Ked uz som sa takto rozpisal o cenach: Najdrahsie na celej dovolenke su letenky. Do Thajska sa opлатi vybrat na dlhsiu dobu, cim je tam clovek dlhsie, tym viac usetri na strave ;) Najest sa da za extremne maly peniaz, cloveku ked sa zda byt 20 korun za hlavne jedlo vela, tak to len preto, ze vedla to ponujaku za 16 :) Dost bolo o cenach, podme uz konecne do tej dzungle!

Tie naozaj najnadhernejšie pohlady sa poskytovali vzdy z tych najvyssich miest.

Ale prv nez vhupneme do lesa vratime sa este na chvilku ku moru;) Z Tesca sme sa teda vybrali na cestu okolo ostrova s prouvou zastavkou v rybarskej dedine, kde sme zostupili z motorecky a presli sa az na koniec dlheho mola, odkial sme pozorovali silne morske vlny ako narazaju na betonove spodky rybarskych chatrci. Clovek by neveril, ze v nich naozaj niekto aj zije.

Jedno obdobie dazdov - a vlnnosti ma clovek na cely zivot dost...

Zblajzli sme male vrecusko orieskov v chrenovo-pistaciovej poleve, chvilku posedeli, zdvihli zadky a pokracovali na motorecke dalej okolo ostrova. Nadabili sme na znacku ukazujuci do vnutra ostrova. Na nej napisane XY Waterfall. Mena su prilis komplikovane na to, aby som si zapametal, tak tento je dajmetomu XY. Takychto a podobnych znacieck je na kazdom ostrove dost... len niektore sa pisu este zaujimejvesie, tak ako ich Thajci aj citaju, "Waterfaal" . Clovek si po par dnoch zvykne na mierne odlišny typ anglictiny... Buud(h)aa (h skoro prehltnute) , Steending Buudaa, Smaajling Buudaa, Riklaajning Buudaa, Big Buudaa, cloveku sa azoci prevracaju... A vsetko to znie tak smiesne.

Vyprdlikali sme sa na motorecke az do pol kopca, kde sme z nicoho-nic objavili Parking. Samozrejme za 20 Bahtov... V Thajsku je uz spoplatnene hadam vsetko, podnikavy duch domorodcov sa prejavuje rucne vyrabenymi cedulkami s cennikmi na vsetko. A cela rodina vybera, kasiruje... Ale kedze je Thajsko lacna krajina, clovek aj celkom rad da, ked vidi, ze ludkova su to mili, usmievavi, ziju skromne a je to ich jediny prijem.

Teda, vstupne ku vodopadom, Parking Included, resp. 20 Bt. za parking sme zaplatili a pobrali sme sa dolu chodnickom v ustrety ozajstnej dzungle. Napetie, nadsenie, uaaaaau, zideme, nachadzame cedulku "Waterfall 20 m." ??? Ideme, dalsia cedula, "Waterfall 50m." Dobre... prideme k dalsej cedula... dalsich 15 m... a tak sme pochopili, ze znacia vzdialenosť medzi cedulkami... a nie k vodopadu.. ostalo len dufat, ze nas to nepotiahne 20km kamsi na opacnu stranu ostrova... na taku vypravu dzunglou sme neboli dobre vychystani - sandaliky, batoztek s troskou vody a ananasom... nie dosť na poldenne morenie sa v dusnej vlnkej horucave...

Cestou sme nadabili na atrakciu, celkom gratis, az sa clovek divil... hehe, ale za vsetkym sa skryva nejaký figel. Atrakcia spocivala v pohladnej Thajke, sporo odetej, ktorá stala pod jednym mensim vodopadikom a voda na nu tekala prudom. Fotku nedolozim Ale figel bol taky, ze nejaký smatlos... asi anglican ci australcan, si ju tam natacal, zjavne to mala od neho platene...

Napokon sme dosli, pokukali, zhodili gate, sup-ho pod vodopad, aspon na jedno foto, kedze voda bola neuveritelne studena .

Taka paradna chladna sprcha jednak vyborne schladi v horucom dni, jednak aj ramena paradne premasiruje
Dobre teda, reku, nohavice nas5 na seba a poberieme sa na strastiplnu cestu ku autu. To sme si vsal ani nestihli

vsimnut, že chodnikek, ktorý nas tahal do prava, do lava, hore a zase dole - že skratka končil pri vodopade vzdialenom asi 30 metrov od parkoviska... To co sme sa morili pol hodiny k vodopadu, sme napokon zvladli za minutku vratiť sa nazad.

A aby som sa príliš nerozpisal... hoci som slubil, že sa rozpisem... mmm.....tak vas sklamem a zatial končim.

VIAC A VIAC FOTIEK!